

skerne stemte nej. Og det synes jeg faktisk er en meget fair og rimelig måde at reagere på.

Så er der spørgsmålet om beskyttelse af lønmodtagerne. Det er en del af det, som irerne har sagt er vigtigt for dem, og der har vi arbejdet for – og det har hr. Per Clausen også siddet og hørt mig sige i Europaudvalget mange gange – at det er vigtigt, at Danmark understøtter irerne på det her område, så vi får en bedre sikring af det, vi vel lidt bredt kan kalde den danske model, som også gælder langt uden for det skandinaviske område, nemlig at man bevarer konfliktretten.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:33

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at da vi fik den der bruttoliste over, hvad den irske regering mente, der skulle gøres noget ved, så var SF et af de partier, der sagde, at det med lønmodtagernes rettigheder skulle man være positiv over for. Men alligevel slap statsministeren jo af sted med at komme ned til EU med et mandat, som accepterede det udspil, der lå fra EU, som handlede om, at man ville komme med nogle uforpligtende hensigts-erklæringer. Det, man så ville give, var den ekstra kommissær.

Der er mit spørgsmål bare til SF's ordfører: Var det nu også så klogt at lade statsministeren slippe godt af sted med det?

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:34

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Der er da ingen tvivl om, at vi gerne havde set noget stærkere, og det mener jeg også helt klart, at vi har arbejdet for; det har hr. Per Clausen selv siddet og hørt på. Men man kan jo ikke tvinge statsministeren længere, end han rent faktisk kan tælle stemmer til, at han har opbakning til, og det var det længste, vi i hvert fald kunne presse ham – og som Enhedslisten i øvrigt også selv kunne presse ham

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Bendt Bendtsen som ordfører.

(Ordfører)

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil starte med at sige til Dansk Folkeparti, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Når man læser lidt i forslaget – nu kan jeg jo ikke citere hele forslaget, som hr. Morten Messerschmidt har skrevet, men kun et par enkelte linjer – står der noget om, at det er en grundlæggende syg struktur, der præger EU, at politikerne står tilbage som umælende får uden indflydelse, og at der er tale om statskup mod landenes befolkninger gennemført af deres egne regeringer. Jeg må sige, at underholdningsværdien er god, men det er jo ikke rigtigt.

Dansk Folkeparti valgte jo sidste år sammen med Enhedslisten at stå uden for den brede europapolitiske aftale, som resten af Folketinget stod bag. Ligeledes stemte Dansk Folkeparti imod, da et bredt flertal her i salen sidste år ratificerede traktaten, og det undrer derfor ikke, at Dansk Folkeparti endnu en gang går imod den brede enighed om en konstruktiv tilgang til EU. Men det ærgrer mig, for Lissabontraktaten er jo nemlig, som det også blev nævnt af udenrigsministeren, et rigtig godt grundlag for det fortsatte EU-samarbejde, og jeg vil godt nævne tre grunde til det her i dag.

For det første er Lissabontraktaten et stort skridt fremad, fordi den styrker både demokratiet og åbenheden i EU. Traktaten øger Europa-Parlamentets indflydelse, fordi den fælles beslutningsprocedure kommer til at gælde på langt flere områder end i dag. Det betyder, at parlamentet, der jo er direkte valgt, får indflydelse på en større del af EU's politikområder, og dertil vil Lissabontraktaten også øge de nationale parlamenters indflydelse, ligesom flere møder vil være åbne for offentligheden.

For det andet vil Lissabontraktaten også være en gevinst for det europæiske samarbejde, fordi den vil gøre det mere effektivt og mere smidigt. Der vil blive truffet flere flertalsafgørelser i Ministerrådet, det vil gøre EU mere beslutningsdygtigt, og samtidig sikrer det dobbelte flertal, at et klart flertal af både medlemslandene og deres befolkninger står bag de beslutninger, der træffes.